

Obiski krepijo prijateljstvo

Če se vam je zdelo, da je v zadnjem tednu januarja v KS Ljubo Šerčer nekam živahno, slovesno in da je nekaj več otrok na dvoriščih kakor običajno in če ste pri tem pomislili, da se najbrž tu nekaj dogaja, ste imeli prav.

V KS Ljubo Šerčer so bili na že tradicionalnem vsakoletnem zimskem obisku otroci in starši iz njihove pobratene KS Donja Vežica z Reke.

Bivali so kar pri svojih gostiteljih, tj. učencih osnovne šole Hinko Smrekar. Med tednom pa so imeli zelo pester program. Najprej so sicer nameravali smučati v Mednem, toda ker jih je (in tudi nas) sneg pustil na cedilu, so program morali spremeniti.

Obiskali so okoliške kraje, položili vence na številne spomenike NOB v Ljubljani, se srečali s predstavniki republiške in mestne skupščine. Nekega večera pa so jim gostitelji priredili celo kratek kulturni program, kjer so svojim gostom podarili skromna knjižna darila. Skratka, kakor so nam sami povedali, si še nikoli niso ogledali toliko stvari in obiskali toliko krajev, odkar hodijo v Ljubljano, kakor letos. In vse to zaradi pomanjkanja snega.

Vilma Prezelj

Brigadirji razstavljajo

(mo) Center za obveščanje in propagando pri OK ZSMS in center za mladinske delovne akcije, prav tako pri občinski konferenci mladine, sta pripravila skupno razstavo na temo »Mladinske delovne akcije«. Na razstavi bodo prikazane fotografije, brigadirski bilteni in glasila, orodje, priznanja, povelja, brigadirska uniforma in sploh vse v zvezi s tem.

Otvoritev razstave je bila 16. februarja v avli skupščine občine, kjer bo ostala deset dni, nato pa se bo selila v Izobraževalni center Litostroj. V mesecu marcu pa bo razstava obiskala še Šolo za elektroniko v Šentvidu (1.—8. marca), nato bo v ŽEKŠ (9.—15. marca) ter osnovni šoli Valentin Vodnik (16.—23. marca).

Vsi mladinci ter seveda brigadirji, vabljeni!

Seminar komisije za delo s pionirji

V Kranjski gori je v hotelu LEK potekal seminar komisije za delo s pionirji za mentorje pionirskih organizacij in za člane te komisije. Seminar je potekal v dveh komisijah in sicer skupina mentorjev in pa skupina članov komisije za delo s pionirji.

Sklepe, po katerih bodo po seminarju delali tako v komisiji sami kot v pionirskih organizacijah, pa so sprejeli na skupnem zaključnem zasedanju. Dogovorili so se med drugim tudi o tem, da se bodo odslej redno sestajali po osnovnih šolah in skupaj reševali probleme s tega področja.

Seminar je po mnenju mnogih zelo uspešen, ker so se kresala mnenja samih mentorjev, ki so bili bolj konkretni in pa mnenja članov komisije, ki izhajajo iz šol in imajo čisto drugačne oziroma tiste »zakulisne« predloge, za katere pač pedagog in mentorji ne zvedo. Seminar je potekal v res delovnem vzdušju, kar bo vsekakor prispevalo k boljši realizaciji sklepov.

M. O.

Spet koncert v Šentvidu

Navadili smo se že, da je vsaj enkrat na mesec v Domu svobode Šentvid takšen ali drugačen koncert in to v organizaciji OO ZSMS Šentvid. Tokrat sta se predstavila dva ljubljanska benda, Čao pičke in O! Kult ter gostje Električni orgazam. Dobro ozvočenje, naelektrena množica v pričakovanju začetka — vsi pogoji za dober »žur« so bili dani.

Prvi so nastopili Čao pičke. Razočaranje! Imel sem občutek, kot da jih ni. Neuigranost, mogoče malo treme so naredili svoje. Nemo spremljanje in konzumiranje glasbe, sem ter tja leteči »čiki« in izločanje ter lansiranje projektilov v obliki »pljunkov« v smeri odra in pevke. Ta hec je trajal dobrih dvajset minut. Nato pa! Dvorana se predrami — dvigne se zastava O! Kulta in začne se! Začnejo s stariimi, nadaljujejo z novimi deli. Vidi in sliši se, da so fantje uigrani, znajo igrati in reklo bi se — jeklo se je kalilo, koncerti pa dajo kvaliteto. Dvorana jih sprejema s poskakovanjem, pojejo z njimi. Mnenja mnogih pa so kar se da pozitivna. In na koncu še gostje večera. Nič novega, nastop in glasba, ki nam je že dolgo znana z nastopov v Ljubljani, razen nekaj novih vložkov. Dokaj zanimiva in melodična glasba.

Organizatorji so spet zadeli v črno. Koncert je privabil polno dvorano. Lahko samo še čakamo na naslednji koncert.

Foto in tekst: Marjan Ošlaj

Cenimo naše gore!

Letni občni zbor planinskega društva Šmarna gora je decembra v svojem dvanajstem poročilu od ustanovitve pokazal, da daje planinstvo veliko dela in tudi užitkov v naravi, predvsem v planinskih taborih pionirjev in mladincev, ti zajemajo nad dve tretjini vsega članstva, tako da je odraslih v društvu le okrog 40 od skupno 176. Ker imajo v zaledju mnogo zaposlenih v industriji in drugod, bi vsekakor pričakovali več odraslih v društvu že zato, ker v bližini ni drugih športnih društev, da bi bili tam angažirani. Udeležba na občnem zboru pa je bila skoraj nepričakovana, odraslih skupno skoraj za polovico članstva v PD, kar je dokaz zanimanja za planinstvo, vendar pa še manjkajo načini, kako pridobiti nove člane. Mnogim je težko poiskati pravi naslov, da se včlanijo, ali da poiščejo kakšnega planinca ter mu povedo svojo željo, da stopijo v njihove vrste, čeprav vedo za koristi hoje po gorah, če se ne ukvarjajo s kakim drugim športom (tek, kolesarjenje, plavanje itd.).

Zbor je s kulturnim programom in prikazovanjem diapozitivov o gorah in ljudeh na njih vedro dokazal, da ni enostransko usmerjen. Udeleženci zbora so slišali tudi pripombe, da pustijo otroke v naravo nepripravljene glede vremena in hrane, zato velja to skrb povečati, obenem s širjenjem pionirskih in mladinskih vrst v planinstvu pod vodstvom mentorjev. Planinstvo v osnovni šoli v Pirničah se kar lepo razvija, medtem ko v Šmartnem še precej manjka do primernih akcij za planinstvo. Pri svojem delu je društvo lahko najbolj ponosno na lanske planinske tabor na Šmarni gori, ki je bil tako pester in bogat, da česa podobnega kje drugje skoraj ne bo. Sicer majhno društvo ima na skrbi poti na Šmarno goro, poleg tega pa mora skrbeti še za več poti v Julijcih, zdaj pa bi radi sodelovali pri markiranju nove poti bratstva Ljubljana — Reka.

V »notranjem« življenju društva moramo omeniti, da so povečali svojo knjižnico in si uredili poljsko kuhinjo, ki prav pride na taborih. Po možnosti izdajajo tudi svoj list, ki pa ima denarne in tudi druge težave.

V svojih vrstah ima, kot malokatero društvo, tudi številne alpiniste, ki so opravili v letu okrog 246 tur do 2000 m visoko in sedem nad 3000 m, opravili so 143 plezalnih vzponov po stenah raznih gora in še druge akcije, ki jih je prikazalo poročilo načelnika AO. Seveda pa stoje na poti njihovega delu finančne in druge ovire, vendar bodo tudi letos po svojih močeh delovali pri odkrivanju in osvajanju novih smeri v naših in tujih gorah.

Občnemu zboru planincev pa bo verjetno ostal dolgo v spominu njihov častni član 96-letni prof. Vilko Mazi, ki so ga toplo sprejeli in zavzeto poslušali, ko je skoraj pol ure govoril o svojem delu v planinstvu. Kot skromen ter delaven si je za vedno postavil spomin nase s potjo, ki jo je sam uredil do leta 1953 na Grmado, ta Mazijeva pot je skoraj vsak dan obiskana zaradi lepih razgledov proti Dolomitom, naseljem, skanim »iglam« itd. Ob taki častitljivi starosti človek pomisli tudi nase, da bi si naštel tako število let. Torej upanje obstaja v planinski hoji, ki pripomore k zdravju telesa in duha, na kar danes mnogi pozabljajo. Zato moramo občnemu zboru PD Šmarna gora le želeči, da se jim članstvo pomladi, da bodo še naprej uspešno opravljali svoje naloge in nudili možnosti za človekovo sprostitev v naravi, po planinah in naših gorah.

Fran Vodnik